

Πέντε μήνες στο περίμενε για πληρωμή από τα σούπερ μάρκετ

19/Αυγ/2019 08:05

της **Αλεξάνδρας Γκίτση**

Ο δείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας υποχρεώσεων υπολογίζεται από το λόγο του μέσου όρου των εμπορικών υποχρεώσεων πολλαπλασιαζόμενος με τις ημέρες της περιόδου προς το κόστος πωληθέντων και δείχνει σε πόσες ημέρες η εταιρεία περιμένει να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις προς προμηθευτές. Ο δείκτης αυτός για την αλυσίδα σούπερ μάρκετ Δ. Μασούτης (σ.σ. είναι η μόνη αλυσίδα σούπερ μάρκετ που έχει δημοσιεύσει μέχρι σήμερα τα οικονομικά αποτελέσματα της για τη χρήση του 2018) αυξήθηκε κατά 6 ημέρες διαμορφούμενος στις 135 ημέρες στις 31/12/2018 από 129 ημέρες που ήταν στις 31/12/2017.

Η περίπτωση της Δ. Μασούτης δεν είναι η μοναδική. Αντιθέτως ο μέσος χρόνος πληρωμής των προμηθευτών αυξάνεται –αντί να μειώνεται– τα τελευταία χρόνια. Ο λόγος που επικαλούνταν οι αλυσίδες σούπερ μάρκετ ήταν η κρίση και η πίεση που δέχονταν από την πτώση της κατανάλωσης. Και ίσως να μην είχαν άδικο. Μόνο που την τελευταία διετία, οπότε και άρχισε να καταγράφεται έστω και ελαφρά αύξηση των πωλήσεων, οι ημέρες πληρωμών των προμηθευτών δεν μειώνονται αντιθέτως αυξάνονται.

Όπως υποστηρίζουν στελέχη προμηθευτικών εταιρειών ο χρόνος που πληρώνονται έχει αυξηθεί στους 5 μήνες ή στις 150 ημέρες, -υπάρχουν βέβαια και οι εξαιρέσεις που είναι λίγες όπου η πληρωμή γίνεται στις 100 ημέρες- όταν πριν από λίγα χρόνια αρκετές αλυσίδες -όχι όλες- πλήρωναν στις 90 ημέρες.

Σύμφωνα με την εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων Intrum, ο μέσος χρόνος καθυστέρησης των πληρωμών μεταξύ των επιχειρήσεων σε όλους τους κλάδους από 35 ημέρες που ήταν το 2009, 30 ημέρες το 2010 ο μέσος όρος πληρωμής έχει φθάσει τις 75 ημέρες και η μέση διάρκεια πληρωμής τις 105 ημέρες. Την ίδια στιγμή έχει αυξηθεί το ποσοστό των επιχειρήσεων που απάντησε ότι τους ζητήθηκε να δεχθούν μακροπρόθεσμους όρους πληρωμής. Από 56% που ήταν πέρυσι ανήλθε στο 61% εφέτος. Πώς μεταφράζονται αυτοί οι όροι εξόφλησης των οφειλών στην καθημερινότητα; Σύμφωνα με τους επιχειρηματίες σε πρόσθετο κόστος για την εταιρεία τους, σε απώλεια εισοδήματος, σε απολύσεις εργαζομένων, σε συμπίεση της ρευστότητας και σε αδυναμία προσλήψεων.

Σχετικά με τις διαγραφές των επισφαλειών, στην Ελλάδα αντιστοιχούν στο 4,1% των ετήσιων

εσόδων των επιχειρήσεων όταν ο μέσος όρος της ΕΕ είναι στο 2,3%.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)